

บอกกล่าวเล่าขาน..... ประถมกาญจน์ 1

ฉบับที่ 5 เดือนกันยายน 2555

ฉบับนี้ เพื่อนพ้องน้องพี่ที่เออลีและเกษียณอายุราชการลองอ่านดูพร้อมเรื่องประจำของเราก็คืออาเซียนครับ

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

คำขวัญของอาเซียน คือ “ One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือ การจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมีองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558

ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียน รวม 10 ประเทศได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)ภายในปี 2558 เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้นต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการมาตรการต่าง ๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า

อายุเกษียณสำคัญไฉน

การกำหนดอายุเกษียณของประเทศไทยในปัจจุบันนั้น เหมาะสมหรือไม่ คำถามสำคัญ ที่ต้องการคำตอบ ทั้งที่หลายคนกำลังก้าวอย่างเข้าสู่เงื่อนไขของการเกษียณอายุการทำงานในวันนี้ เราหันหลังแลหน้า ขบคิดและทบทวนเรื่องนี้กันอย่างถี่ถ้วนจริงจังแล้วหรือยัง

แน่นอนเมื่อเราพูดถึงอายุเกษียณ เราพูดถึงภาคที่อยู่ระบบเท่านั้น เพราะภาคที่อยู่นอกระบบไม่มีการกำหนดอายุเกษียณสามารถเลือกที่จะเลิกทำงานเมื่อไหร่ก็ได้ แรงงานไทยปัจจุบันที่ทำงานอยู่ในระบบ มีอยู่ประมาณหนึ่งในสาม ซึ่งคนเหล่านี้เมื่ออายุถึงวัยที่ถูกกำหนดไว้ ก็ต้องเลิกทำงาน อย่างเช่นข้าราชการที่มีพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ที่กำหนดอายุเกษียณราชการไว้ที่ 60 ปีบริบูรณ์ หรือในภาคเอกชนที่แม้ไม่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่มักมีกำหนดไว้ในสัญญาว่าจ้าง การกำหนดอายุเกษียณเช่นนี้เหมาะสมแล้วหรือไม่ ซึ่งหากพูดถึงความเหมาะสมก็คงต้องถามว่าเหมาะสมกับใคร วันนี้จึงขออนุญาตพูดถึงความเหมาะสมในสองแง่ คือต่อโครงสร้างประชากรของประเทศในปัจจุบัน และต่อตัวผู้สูงอายุเอง

เมื่อมาดูข้อมูลโครงสร้างประชากรของประเทศไทย เรากำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประชากรครั้งสำคัญ ปัจจุบันคนไทยมีอายุยาวนานขึ้นมาก เปรียบเทียบกับเมื่อ พ.ศ. 2594 ที่เริ่มกำหนดอายุเกษียณข้าราชการ อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของชายไทยอยู่ที่ 40 ปี และหญิงไทยอยู่ที่ 43 ปี แต่ด้วยวิวัฒนาการด้านสาธารณสุข คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้นมาก อายุคาดเฉลี่ยก็เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งปัจจุบันอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของชายไทยเพิ่มเป็น 70 ปีแล้วและหญิงไทยเป็น 76 ปี นอกจากคนไทยจะอยู่กันนานขึ้นแล้ว คนไทยเริ่มมีลูกกันน้อยลงด้วย และด้วยแนวโน้มทั้งสองนี้ประกอบกัน เราจะมีคนวัยแรงงานที่เป็นผู้ค้าจุนหลักในการหารายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจน้อยลง แต่จะมีผู้ที่เกษียณอายุที่ต้องพึ่งพิงดูแลมากขึ้น (โปรดติดตามฉบับหน้าครับ)